

[Valdemar Thomsen.]

Statsministerens eget Udtryk — til at sove med Bukserne paa, ikke af Hensyn til Oppositionen paa Rigsdagen, men udelukkende fordi det arbejdende Landbrug for en Gangs Skyld havde vist Sammenhold. Og vær forvisset om, at et saadant Sammenhold er det eneste, som den højtærede Statsminister har Respekt for.

Her er virkelig skabt et Sammenhold, der kan faa Betydning, og jeg vil i denne Forbindelse gøre det ærede Medlem Hr. Erik Eriksens Ord til mine, naar han siger, at det er ond Gerning at splitte dette Landbrugs Sammenhold. Men det er netop, hvad det ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Simonsen gør gennem deres uforstandige og ukollegiale Jomfrutaler. Det er nemlig en saadan svag og eftergivende Opposition som den, de Herrer er Talsmænd for, som Statsministeren har Brug for, men som denne gamle Fagforeningsmand af Hjertet foragter.

Kunde det dog ikke snart staa klart for alle i hvert Fald for alle Landmænd i denne Sal, at det, Flertallet her i Landet ublufærdigt indstiller sig paa, det er fortsat at leve højt paa Landbrugets Bekostning. Spørgsmaalet er, forekommer det mig, klart og ligetil: Enten affinder Landbruget sig med Forholdene og sender Regeringen en Resolution og et Bønsskrift ved højtidelige Lejligheder, som vi har gjort det hidindtil, og overlader saa for Resten det hele til en svag Mindretalsopposition, bestaaende af indbyrdes uenige Mænd, overlader dem at være Værnere og Vogtere af Landbrugets økonomiske Interesser, det kan man gøre — noget i den Retning fik man for øvrigt Indtryk af var Idealet for det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen. Eller ogsaa genoptager Landbruget det Arbejde, som gennem Mejerier og Slagterier blev paabegyndt forud for Valget med det Formaal at gennemtvinge ikke Forretigheder for Landbruget, men dets økonomiske Ligeret med det øvrige Samfund.

Paa denne sidste Linie vil med eller uden de ærede Medlemmer Hr. Erik Eriksen og Hr. Simonsen o. s. v. med eller uden deres Tilladelse Det frie Folkeparti være at finde, og saa kan man for Resten raabe „Splittelsesmænd“ efter os, saa længe man lyster. Vi er nemlig gennem ti Aars dyrekøbt Erfaring blevet klar over, at et saadant Sammenhold er det eneste, som kan føre til et politisk Samarbejde paa lige Fod. Og det er et saadant Samarbejde, som er vort højeste Ønske.

Aksel Larsen: Statsministeren udtalte, at jeg havde her opremset en Række Programpunkter, som der vilde blive Lejlighed til at tage Stilling til efterhaanden. Jeg havde ventet, at ikke alene Statsministeren, men ogsaa de øvrige Ministre saavel som Socialdemokraternes Ordfører vilde have benyttet Lejligheden til i hvert Fald at udtrykke en foreløbig Stilling til disse Programpunkter. Hvad de gik ud paa, kunde der ikke være nogen Tvivl om; deres Indhold var tydeligt nok, og man maatte altsaa have ventet noget saadant.

Ikke desto mindre har det kun i meget ringe Grad været Tilfældet. Indenrigsministeren og Landbrugsministeren har f. Eks. overhovedet ikke udtalt sig om deres Stilling til de Synspunkter, Kommunistisk Parti har angaaende Landbrugets Gælds- og Prisforhold. Problemet er jo ikke nyt. Vi har diskuteret det før her i Tinget, og saa ved jeg ikke, om jeg risikerer at blive beskyldt for at drage overlede Slutninger, naar jeg siger, at denne Tavshed kan udlægges saaledes, at man ikke har nogen Interesse for at arbejde i den af os foreslaaede Retning.

Heller ikke fra anden Side her i Salen finder disse Tanker jo Tilslutning. Det ærede Medlem Hr. Krag har i en tidligere Diskussion udtalt, at Venstre var Modstander af Valutastrejken, men var Tilhænger af, at Landbruget økonomisk skulde være paa lige Hammel med de øvrige Erhverv — Ordene faldt ikke ordret saadan, men det var Meningen. Ikke desto mindre har det ærede Medlems Indsats i Debatterne her i denne Sag formet sig som et ubetinget Forsvar for Valutastrejken, og derfor er det berettiget, at jeg ved en bestemt Lejlighed anholdt det ærede Medlems Standpunkt i Sagen. Men det ærede Medlem er ved den anden Lejlighed fremkommet med en anden Udtalelse; det var her i Formiddags, hvor han erklærede, at ifølge Grundloven skulde Venstre ikke lade sit Standpunkt til Sagerne diktere af Socialdemokratiets eller Det radikale Venstres Vælgere. Jeg synes, det ærede Medlem skulde have tilføjet, at man heller ikke skulde lade sig sit Standpunkt diktere af Venstres Vælgere. Saadan er Grundloven jo ogsaa formet, at heller ikke Venstres Vælgere har Ret til at give Venstre nogen Forskrifter. Men ikke desmindre er det jo en given Ting, at en meget stor Part, maaske Flertallet af Venstres Vælgere, er Tilhængere af en Gældssanering og en Rentesænkning i den Retning, vi saa tit har gjort os til Talsmænd for og stillet Forslag om her i Tinget.